

nisteren forfægter fortsat det synspunkt, at Velfærdskommissionen ikke anede, hvad de snakkede om. Det er økonomisk uansvarligt. Selv hr. Villy Søvndal forstår, at man er nødt til at omlægge skattesystemet. Statsministeren spiller hård med det danske velfærdssamfund på lang sigt.

Kl. 22.35

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg ved ikke lige præcis, hvori spørgsmålet bestod, men jeg vil i hvert fald fastslå, at hvis Det Radikale Venstres skattepolitik skulle lægges til grund, ville det betyde en kolossal omfordeling i det danske samfund til gavn for de allerrigeste i Danmark. Jeg siger det, fordi fru Marianne Jelved i sit indlæg var inde på, at skattestoppet var noget af det mest asociale, der var set, og gavner de velhavende i vores samfund.

Det er så i øvrigt ikke rigtigt, hvad fru Marianne Jelved påstår om skattestoppet, men hvis man går ind og kigger på Det Radikale Venstres skatteplan, så har den en social profil, som i den grad vender den tunge ende nedad. Det er velhaverne, dem med de store indkomster, der får de store skattelettelser, og når planen skal finansieres, vil det være dem med de laveste indkomster, der i meget høj grad kommer til at betale gildet.

Så jeg tror, at Det Radikale Venstre vil få meget store vanskeligheder ved at samle et flertal for en sådan skatteplan i den opposition, som man selv er en del af.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det tyder på, at statsministeren har besluttet sig for at fastholde sporet, hvor de ting, vi skal diskutere her, ikke skal foregå på et seriøst plan. For statsministeren taler her mod bedrevidende. Men fru Marianne Jelved sagde jo også, at man kan vælge andre modeller. Der er andre gode folk, bl.a. Velfærdskommissionen, der har fremlagt en anden form for skatteomlægning.

Det, vi siger, er, at man rigtigt står fast på sit synspunkt, uanset at alle landets økonomiske eksperter stort set samstemmende siger, at hvis vi ønsker at sikre velfærdssamfundets finansiering på lang sigt, er vi nødt til at foretage en omlægning af skattesystemet, sådan at beskatningen fjernes fra arbejde og lægges over på andre skattekilder. Det er man nødt til, hvis man ønsker at sikre velfærdssamfundet på lang sigt.

Det vil statsministeren ikke indse, fordi statsministeren formentlig ikke er her, når problemerne opstår, i hvert fald ikke i den rolle, han har i dag. Vi kan da håbe, at problemerne ikke bliver så store, at statsministeren ikke er til stede – trods alt. Men den skatteomlægning vil være nødvendig for at finansiere velfærdssamfundet på lang sigt, og statsministeren spiller derfor hård med finansieringen, når han holder fast i skattestoppet.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu synes jeg, at hr. Morten Østergaard måske lige kunne anbefales at være lidt omhyggelig i sit ordvalg. Jeg prøver faktisk at svare sagligt på det spørgsmål, der er stillet, ved at henvise til et svar, der er afgivet i Folketinget, oven i købet i Folketingets Skatteudvalg, hvor der er regnet på den radikale skatteplan.

Der er regnet på en plan, hvor der ikke er skaffet finansiering for 37 mia. kr., for det er uklart, hvor De Radikale vil skaffe de penge fra. Det vil sige, at oven i købet der, hvor der stadig mangler finansiering for 37 mia. kr., er det sådan, at en person med en indkomst på omkring de 200.000 kr. ville få en lettelse på 5.000 kr., mens f.eks. en person med en indkomst på over 800.000 kr. ville få en lettelse på 50.000 kr. – ti gange så meget.

Det er da klokkeklart en skæv social profil. Og så er der ikke engang taget hensyn til, at man så skal ud og skaffe finansiering på 37 mia. kr., hvilket jo i meget høj grad vil komme til at ramme dem med de laveste indkomster, som derfor kan risikere at komme til at miste penge på det her. Det er bare det, jeg har henvist til, og det synes jeg faktisk er at gå ind i sagens substans på en saglig måde. Så kan det være, at hr. Morten Østergaard er uenig med mig, men det er noget helt andet.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Statsministeren svarede hr. Henrik Sass Larsen, at regeringen kører efter plan 2010, den tidligere regerings egen plan. Gør den nu også det? Hvis man læser i plan 2010 på side 6 – så langt formoder jeg at statsministeren har kunnet holde ud at læse i den – står der faktisk, at målsætningen er at halvere den offentlige gæld. Har man nået den målsætning? Ja, hvis vi læser Økonomisk Redegørelse fra finansministeren, er den målsætning, som den tidligere regering havde, og